

auditiva i verbal entre dos persones o grups de persones geogràficament distants, assegurant en tot cas la possibilitat de contradicció de les parts i la salvaguarda del dret de defensa, quan així ho acorde el jutge o tribunal.

En estos casos, el secretari judicial del jutjat o tribunal que haja acordat la mesura acreditarà des de la mateixa seu judicial la identitat de les persones que intervinguen a través de la videoconferència per mitjà de la prèvia remissió o de l'exhibició directa de documentació, per coneixement personal o per qualsevol altre mitjà processal idoni.»

Disposició derogatòria única.

Queden derogats els articles 504 bis.2 i 517, així com el paràgraf segon de l'article 518 de la Llei d'Enjudiciament Criminal.

Disposició final única.

La present Llei orgànica entrarà en vigor l'endemà de la seua publicació en el «Boletín Oficial del Estado».

Per tant,

Mane a tots els espanyols, particulars i autoritats, que complisquen esta Llei orgànica i que la facen complir.

Madrid, 24 d'octubre del 2003.

JUAN CARLOS R.

El president del Govern,
JOSÉ MARÍA AZNAR LÓPEZ

19800 *LLEI 31/2003, de 27 d'octubre, de conservació de la fauna silvestre als parcs zoològics.* («BOE» 258, de 28-10-2003.)

JUAN CARLOS I

REI D'ESPANYA

A tots els qui vegem i entenguen esta Llei.

Sapieu: Que les Corts Generals han aprovat la Llei següent i jo la sancione.

EXPOSICIÓ DE MOTIUS

El Consell de la Unió Europea, amb data 29 de març de 1999, va adoptar la Directiva 1999/22/CE, relativa al manteniment d'animals salvatges en parcs zoològics, a fi d'establir una base comuna als Estats membres que propicie la correcta aplicació de la legislació comunitària en matèria de conservació de la fauna silvestre, i que, d'altra banda, assegure el compliment pels parcs zoològics del seu important paper en l'educació pública, en la investigació científica i en la conservació de les espècies. Amb esta finalitat, la directiva exigeix l'establiment d'un règim d'autorització i d'inspecció dels parcs zoològics que garantisca el compliment de condicions bàsiques de sanitat, benestar i seguretat, per a mantindre la bona salut física i psíquica dels animals salvatges que habiten als dits parcs.

Les prescripcions de la mencionada directiva són coherents amb les obligacions imposades en el Reglament (CE) núm. 338/97 del Consell, de 9 de desembre de 1996, relatiu a la protecció d'espècies de la fauna i flora silvestres per mitjà del control del comerç d'estes, que obliga els Estats membres a disposar d'instal·lacions adequades per a l'alberg i atenció per als casos d'importació d'espècimens vius de gran nombre d'espècies, i es prohibeix l'exposició pública amb fins comercials d'espècimens de les espècies del seu annex A, excepte en cas de concreta excepció justificada per fins educatius, d'investigació o de cria. Així mateix, són coherents amb el que disposa la Directiva 79/409/CEE del Consell, de 2 d'abril de 1979, relativa a la conservació de les aus silvestres, i en la Directiva 92/43/CEE del Consell, de 21 de maig de 1992, relativa a la conservació dels hàbitats naturals i de la fauna i flora silvestres, que prohibeixen la captura, manteniment i comerç de gran nombre d'espècies, però permeten determinades excepcions, precisament, per a la investigació, l'educació i la cria, repoblació i reintroducció d'espècies.

D'altra banda, el Conveni per a la Conservació de la Diversitat Biològica, fet a Rio de Janeiro el 5 de juny de 1992, és el primer instrument jurídic internacional que recull els termes «conservació "in situ" i "ex situ"» com a mecanismes de protecció dels recursos biològics i genètics. Respecte a això, el dit conveni defineix les mesures «in situ» com «la conservació dels ecosistemes i dels hàbitats naturals i el manteniment i la recuperació de poblacions viables d'espècies en els seus entorns naturals», al mateix temps que determina la important funció complementària de les mesures «ex situ», orientades a establir instal·lacions per a la conservació i la investigació de plantes, animals i microorganismes, a adoptar mesures per a la recuperació, rehabilitació i reintroducció d'espècies amenaçades en els seus hàbitats naturals, a gestionar la recollida de recursos biològics dels hàbitats naturals i a cooperar, financerament, científicament i tècnicament a la conservació «ex situ». Accions, totes estes, en les quals els zoològics poden i han de ser subjectes actius de gran valor.

En definitiva, els parcs zoològics han de ser una font de coneixements científics que estiga a disposició d'universitats, d'institucions dedicades a la investigació i d'organitzacions compromeses amb la conservació de la natura, a fi que estes entitats puguen contribuir no sols a la conservació «ex situ» de les espècies silvestres, sinó també a la seua conservació «in situ» a mesura que els seus hàbitats es van reduint i la seua distribució geogràfica es va fent més fragmentada.

A Espanya hi ha un buit jurídic sobre la protecció de la fauna silvestre en captivitat, perquè la Llei 4/1989, de 27 de març, de Conservació dels Espais Naturals i de la Flora i Fauna Silvestres, encara que preveu les mesures de conservació fora de l'hàbitat natural de cada espècie (conservació «ex situ»), ho fa tímidament, com a criteri d'actuació de les Administracions públiques en favor de la preservació de la diversitat genètica. A més, la legislació espanyola sobre agrupacions zoològiques en general només estableix requisits de tipus higienicosanitari, fonamentalment, i també algunes normes sobre autorització i registre de nuclis zoològics, establiments per a l'equitació, centres per al foment i atenció d'animals de companyia i semblants.

Així mateix, els parcs zoològics han de tindre com a funció el foment de l'educació i de la presa de cons-

ciència pel públic pel que fa a la conservació de la biodiversitat.

Per tot això, l'obligatòria incorporació de la normativa ambiental europea i el compromís internacional adquirit en la firma de convenis sobre protecció ambiental i conservació de la natura, units al referit buit jurídic, fan necessària esta llei, que, amb el caràcter de legislació bàsica en matèria de medi ambient, pretén assegurar la protecció de la fauna silvestre existent en els parcs zoològics i la contribució d'estos a la conservació de la biodiversitat, i que estableix per a això un nou règim d'autorització i inspecció dels dits parcs, així com els requisits per a obtenir la mencionada autorització, al mateix temps que tipifica les infraccions i sancions administratives per incompliment de les seues prescripcions.

CAPÍTOL I

Disposicions generals

Article 1. *Objecte.*

Esta llei té per objecte assegurar la protecció de la fauna silvestre existent en els parcs zoològics i la contribució d'estos a la conservació de la biodiversitat.

Article 2. *Àmbit d'aplicació.*

1. Esta llei és aplicable als parcs zoològics, entesos com a establiments, públics o privats, que, amb independència dels dies en què estiguen oberts al públic, tinguen caràcter permanent i mantinguen animals vius d'espècies silvestres per a la seua exposició.

2. Les prescripcions d'esta llei no s'apliquen als circs ni als establiments dedicats a la compra o venda d'animals.

CAPÍTOL II

Mesures de conservació

Article 3. *Mesures de benestar animal, profilàctiques i ambientals.*

Els parcs zoològics queden obligats al compliment de les mesures de benestar dels animals en captivitat, profilàctiques i ambientals indicades a continuació i, si és el cas, a les establides per les comunitats autònomes:

a) Allotjar els animals en condicions que permeten la satisfacció de les seues necessitats biològiques i de conservació.

b) Proporcionar a cada una de les espècies un enriquiment ambiental de les seues instal·lacions i recintes, a fi de diversificar les pautes de comportament que utilitzen els animals per a interaccionar amb el seu entorn, millorar el seu benestar i, amb això, la seua capacitat de supervivència i reproducció.

c) Previndre la transmissió de plagues i paràsits de procedència exterior als animals del parc zoològic, i d'estos a les espècies existents fora del parc.

d) Evitar la fugida dels animals del parc zoològic, en particular d'aquelles espècies potencialment invasores, a fi de previndre possibles amenaces ambientals i alteracions genètiques a les espècies, subespècies i poblacions autòctones, així com als hàbitats i als ecosistemes.

Article 4. *Programes.*

Els parcs zoològics queden obligats a l'elaboració, desplegament i compliment dels programes indicats a continuació i, si és el cas, als establits per les comunitats autònomes.

a) Programa de conservació «ex situ» d'espècies de fauna silvestre que, al realitzar-se fora del seu hàbitat natural, ha d'estar orientat a contribuir a la conservació de la biodiversitat, per la qual cosa haurà de constar d'una o diverses de les activitats següents:

1a. Participació en un programa d'investigació científica que redunde en la conservació d'espècies animals.

2a. Formació en tècniques de conservació d'espècies animals.

3a. Intercanvi d'informació per a la conservació d'espècies animals entre zoològics i organismes públics o privats implicats en la conservació de les espècies.

4a. Participació, quan siga procedent, en un programa de cria en captivitat amb fins de repoblació o reintroducció d'espècies animals en el medi silvestre, o de conservació de les espècies.

b) Programa d'educació dirigit la conscienciació del públic pel que fa a la conservació de la biodiversitat, i comprensiu de les activitats següents:

1a. Informació sobre les espècies exposades i els seus hàbitats naturals, en particular, del seu grau d'amenaça.

2a. Formació del públic sobre la conservació de la fauna silvestre i, en general, de la biodiversitat.

3a. Col·laboració, si és el cas, amb altres entitats públiques i privades per a realitzar activitats concretes d'educació i sensibilització en matèria de conservació de la fauna silvestre.

c) Programa avançat d'atenció veterinària, que comprenga:

1a. El desplegament de mesures destinades a evitar o reduir l'exposició dels animals del parc zoològic als agents patògens i paràsits, a enfortir la seua resistència immunològica i a impedir els traumatismes i les intoxicacions.

2a. L'assistència clínica dels animals del parc zoològic que estiguen malalts, per mitjà de tractaments veterinaris o quirúrgics adequats, així com la revisió veterinària periòdica dels animals sans.

3a. Un pla de nutrició adequada dels animals.

Article 5. *Personal especialitzat i mitjans materials.*

Els parcs zoològics han de disposar del personal necessari especialitzat i dels mitjans materials adequats per a l'execució de les mesures de benestar, profilàctiques, ambientals i de seguretat indicades en l'article 3, així com per al desplegament i compliment dels programes assenyalats en l'article 4 d'esta llei.

Tant el personal com els mitjans hauran d'estar d'acord amb les necessitats derivades de les col·leccions d'animals de cada parc zoològic. La formació contínua del personal a càrrec dels animals estarà basada en l'avaluació del coneixement dels animals silvestres, de la seua conservació i especialment del seu benestar.

Article 6. Registre d'espècies i exemplars.

1. Els parcs zoològics disposaran d'un registre actualitzat de les seues col·leccions d'animals, adequat a les espècies i subespècies a les quals estos pertanguen. En el dit registre hauran de figurar, almenys, les dades relatives a les entrades i eixides d'animals, morts i causa de la mort, naixements, origen i destinació, i els necessaris per a la seua identificació i localització.

2. Els sistemes d'identificació utilitzats seran els previstos, si és el cas, en la normativa específica d'aplicació per a cada espècie. En cas que, per les característiques físiques o de comportament de l'espècie, no siga possible la seua identificació individualitzada, es procedirà a la identificació per lots.

3. La informació del dit registre haurà de facilitar-se, en tot moment, a l'òrgan competent de la comunitat autònoma.

CAPÍTOL III**Autorització i inspecció****Article 7. Autorització.**

1. L'obertura al públic, la modificació substancial i l'ampliació dels parcs zoològics estan subjectes a autorització de l'òrgan competent de la comunitat autònoma on cada un d'aquells s'ubique. Esta autorització és independent de qualsevol altra que siga exigible als parcs zoològics en virtut d'altres disposicions legals que s'apliquen.

2. L'òrgan competent concedirà l'autorització amb comprovació prèvia que el parc zoològic per al qual ha sigut sol·licitada complix els requisits establits en els articles 3, 5 i 6, a més de complir amb els programes previstos en l'article 4.

3. L'autorització fixarà les condicions específiques aplicables al parc zoològic, per a assegurar el compliment del que s'establix en esta llei i en la normativa autonòmica corresponent.

4. S'entendrà denegada l'autorització si, transcorreguts sis mesos des de la recepció de la sol·licitud en l'òrgan corresponent, no s'ha notificat la resolució.

Article 8. Inspecció.

1. Per mitjà de les corresponents inspeccions, l'òrgan competent de la comunitat autònoma comprovarà el compliment pels parcs zoològics de les mesures de conservació compreses en el capítol II d'esta llei i en la normativa autonòmica d'aplicació, així com de les condicions específiques fixades en les respectives autoritzacions.

L'òrgan competent de la comunitat autònoma realitzarà, si més no, una inspecció anual de cada parc zoològic, sense perjudici de les inspeccions que puga realitzar en qualsevol moment, d'ofici o per denúncia.

2. Els titulars i empleats dels parcs zoològics estan obligats a permetre als inspectors acreditats l'accés a les dependències, i a proporcionar-los la informació i l'ajuda que siguen necessàries per a la inspecció.

CAPÍTOL IV**Registres de parcs zoològics****Article 9. Registre dels parcs zoològics.**

1. Les comunitats autònomes hauran de mantindre un registre dels parcs zoològics autoritzats en el seu territori respectiu, amb informació actualitzada sobre les col·leccions d'animals que mantinguen en les seues instal·lacions.

2. Als efectes estadístics, les comunitats autònomes hauran de mantindre informat el Ministeri de Medi Ambient de les dades dels seus registres, en especial facilitant els relatius a les col·leccions d'animals mantingudes en els parcs.

Article 10. Inventari nacional de parcs zoològics.

Es crea l'Inventari nacional de parcs zoològics, dependent del Ministeri de Medi Ambient, que tindrà caràcter informatiu, i en el qual s'inclouran les dades facilitades pels òrgans competents de les comunitats autònomes existents en el paràgraf 2 de l'article 9 d'esta llei.

CAPÍTOL V**Infraccions i sancions****Article 11. Responsabilitat.**

1. L'incompliment del que establix esta llei serà sancionat d'acord amb el que disposa este capítol i el títol IX de la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de Règim Jurídic de les Administracions Públiques i del Procediment Administratiu Comú.

2. La responsabilitat serà solidària quan siguen diversos els responsables i no siga possible determinar el grau de participació de cada un d'estos en la comissió de la infracció.

3. En tot cas, el titular del parc zoològic serà responsable subsidiari de les infraccions comeses pel personal que preste servici al mateix parc zoològic.

4. La responsabilitat administrativa per les infraccions a què es referix esta llei no exonerarà de qualsevol altra responsabilitat civil, penal o d'un altre orde que, si és el cas, puga exigir-se.

Article 12. Tancament cautelar.

L'òrgan competent de la comunitat autònoma, i també l'instructor, en cas que s'haja iniciat el procediment sancionador, podran ordenar, per mitjà d'acord motivat i amb caràcter provisional, el tancament total o parcial del parc zoològic per a garantir la conservació dels animals existents en este, quan la seua obertura, modificació substancial o ampliació s'haja realitzat sense l'autorització exigida en l'article 7 d'esta llei.

El tancament ordenat amb anterioritat a la iniciació del procediment sancionador haurà de ser confirmat, modificat o alçat en l'acord d'iniciació del procediment, que haurà d'efectuar-se dins dels 15 dies següents al tancament.

Article 13. Infraccions.

1. Sense perjudici de les infraccions que, si és el cas, puguen definir les comunitats autònomes, les infrac-

cions que es tipifiquen en este article es classifiquen en lleus, greus i molt greus.

2. Als efectes d'esta llei, es consideren infraccions lleus:

a) El deficient funcionament del registre de col·leccions d'espècies i exemplars.

b) La insuficiència dels mitjans personals i materials exigits en esta llei.

3. Als efectes d'esta llei, es consideren infraccions greus:

a) L'incompliment de les condicions específiques establides en l'autorització d'obertura al públic.

b) La manca de personal especialitzat o dels mitjans materials exigits en esta llei.

c) L'incompliment de les mesures profilàctiques, de benestar, ambientals i de seguretat pública establides en esta llei.

d) L'alliberament no autoritzat, negligent o intencionat, dels animals del parc zoològic.

e) La falsificació, l'ocultació o omissió de dades i documents presentats davant de l'administració corresponent.

f) L'incompliment de les activitats establides per a l'elaboració, desplegament i compliment dels programes de conservació, educació i atenció veterinària previstos en l'article 4 d'esta llei.

g) L'incompliment del deure de col·laboració amb l'autoritat inspectora.

4. Als efectes d'esta llei, es consideren infraccions molt greus:

a) L'obertura al públic, la modificació substancial o l'ampliació del parc zoològic sense l'autorització del corresponent òrgan competent.

b) L'alliberament no autoritzat, negligent o intencionat, d'animals del parc zoològic pertanyents a espècies potencialment invasores.

c) Donar mort de manera intencionada als animals del parc zoològic, o l'eliminació dels seus restes intencionadament sense causa justificada.

d) El maltractament, abandó o deteriorament intencionats o per negligència dels animals del parc zoològic.

Article 14. Sancions

Amb instrucció prèvia del corresponent procediment sancionador, l'òrgan competent de la comunitat autònoma imposarà als responsables les multes següents:

a) De 300 a 600 euros, les infraccions lleus.

b) De 601 a 60.100 euros, les infraccions greus.

c) De 60.101 a 300.500 euros, les infraccions molt greus.

Article 15. Altres sancions

1. L'òrgan competent de la comunitat autònoma imposarà el tancament temporal o definitiu, total o parcial, del parc zoològic quan els fets siguen constitutius de la infracció tipificada en l'article 13.4.a).

2. L'òrgan competent de la comunitat autònoma podrà imposar les següents sancions accessòries:

a) L'adopció de les mesures de correcció, seguretat o control necessàries en cada cas que paralitzen els fets

constitutius de la infracció i que eviten la continuïtat en la producció del dany, amb indicació del termini corresponent.

b) El tancament temporal o definitiu, total o parcial, del parc zoològic quan els fets siguen constitutius d'algunes de les infraccions tipificades en l'apartat 3 i en els paràgrafs b), c) i d) de l'apartat 4, tots estos de l'article 13.

Article 16. Mesures per tancament.

1. Quan haja sigut ordenat el tancament temporal o definitiu, total o parcial, d'un parc zoològic, l'òrgan competent de la corresponent comunitat autònoma acordarà les mesures de tractament, conservació i trasllat dels animals afectats i el termini per a executar-les.

2. En cas d'incompliment del que disposa l'apartat anterior en el termini fixat, l'òrgan competent mencionat procedirà a l'execució subsidiària d'eixes mesures, i carregarà el seu cost a l'obligat.

Disposició addicional primera. Mesures de seguretat pública.

1. Sense perjuí de qualsevol altra normativa aplicable, els parcs zoològics hauran d'establir mesures específiques de seguretat en les instal·lacions i en cada un dels recintes dels animals, tenint en compte les característiques de cada espècie, per a previndre qualsevol risc per a la salut o integritat física del públic visitant i del personal del parc, així com per a evitar la fugida dels animals a l'exterior.

2. En el cas d'animals especialment perillosos, s'haurà de disposar d'un sistema de control permanent a càrrec del personal especialitzat del parc zoològic. En tot cas, haurà d'informar-se el públic de la dita circumstància per mitjà d'indicadors visibles.

Disposició addicional segona. Mesures de conservació d'animals no silvestres.

Les mesures de conservació establides en l'article 3 d'esta llei, d'aplicació als animals de la fauna silvestre que habite en parcs zoològics, seran així mateix aplicades als animals no silvestres que puguen habitar en els dits parcs en règim de captivitat.

Disposició addicional tercera. Centres de Rescat

El Govern remetrà al Consell de Ministres, en el termini més breu possible des de l'aprovació d'esta llei, una proposta de normativa sobre la destinació d'espècimens i Centres de Rescat en el marc del Conveni sobre el Comerç Internacional d'Espècies Amenaçades de Fauna i Flora Silvestres (CITES) i del Reglament (CE) núm. 338/97 relatiu a la protecció d'espècies de la fauna i flora silvestres per mitjà del control del seu comerç.

Disposició transitòria única. Adaptació de parcs zoològics existents.

Els parcs zoològics que estiguen oberts al públic en la data d'entrada en vigor d'esta llei hauran d'ajustar-se a allò que s'hi establix, i sol·licitar la corresponent autorització en el termini d'un any.

Es podrà entendre concedida l'autorització si, en el termini de sis mesos des de la recepció de la sol·licitud en l'òrgan competent, no s'ha notificat la resolució.

Els parcs zoològics que no sol·liciten l'autorització corresponent en el termini assenyalat hauran de tancar les seues instal·lacions al públic, i se'ls aplicaran les mesures establides en l'article 16 d'esta llei.

Disposició final primera. *Títol competencial.*

Esta llei té el caràcter de normativa bàsica d'acord amb l'article 149.1.23a. de la Constitució.

Disposició final segona. *Aplicació d'altres normes.*

El compliment pels parcs zoològics dels requisits assenyalats en esta llei no exceptua l'observança de les prescripcions establides en la legislació de sanitat animal, de policia d'espectacles públics i activitats recreatives, i de qualsevol altra que s'aplique.

Disposició final tercera. *Modificació dels requisits.*

El Govern podrà modificar les mesures i programes establits en els articles 3 i 4, sempre que la modificació siga exigida per la normativa de la Unió Europea i s'ajuste a esta.

Disposició final quarta. *Actualització de les multes.*

Es faculta el Govern per a actualitzar, per mitjà de reial decret, l'import de les multes previstes en l'article 14 d'esta llei, d'acord amb la variació anual dels índexs de preus de consum.

Disposició final cinquena. *Facultat de desplegament.*

El Govern, en l'àmbit de les seues competències, dictarà les normes de desplegament que requereix esta llei.

Disposició final sexta. *Entrada en vigor.*

La present llei entrarà en vigor l'endemà de la seua publicació en el «Boletín Oficial del Estado».

Per tant,

Mane a tots els espanyols, particulars i autoritats, que complisquen esta llei i la facen complir.

Madrid, 27 d'octubre del 2003.

JUAN CARLOS R.

El president del Govern,
JOSÉ MARÍA AZNAR LÓPEZ

20253 LLEI 32/2003, de 3 de novembre, General de Telecomunicacions. («BOE» 264, de 4-11-2003.)

JUAN CARLOS I

REI D'ESPANYA

A tots els qui veguen i entenguen esta llei.

Sapieu: Que les Corts Generals han aprovat la llei següent i jo la sancione.

EXPOSICIÓ DE MOTIUS

I

La Llei 11/1998, de 24 d'abril, General de Telecomunicacions, va instaurar un règim plenament liberalitzat en la prestació de servicis i en l'establiment i explotació de xàrcies de telecomunicacions, obrint el sector a la lliure competència entre operadors. El marc normatiu establert per esta ha demostrat una eficàcia que ha permès que al nostre país haja sorgit una multiplicitat d'operadors per als distints servicis, cosa que ha redundat en una major capacitat d'elecció pels usuaris, i l'aparició d'un important sector de les telecomunicacions, la qual cosa, al seu torn, ha proporcionat les infraestructures i les condicions idònies per a fomentar el desenrotllament de la societat de la informació, per mitjà de la seua convergència amb el sector audiovisual i el dels servicis telemàtics, entorn de la implantació d'Internet.

Conscient dels importants èxits obtinguts, la Unió Europea ha dirigit els seus esforços a consolidar el marc harmonitzat de lliure competència en les telecomunicacions aconseguit en els seus Estats membres. Este esforç ha desembocat en l'aprovació d'un nou marc regulador de les comunicacions electròniques compost per diverses disposicions comunitàries. Es tracta de la Directiva 2002/21/CE, del Parlament Europeu i del Consell, de 7 de març de 2002, relativa a un marc regulador comú de les xàrcies i els servicis de comunicacions electròniques; la Directiva 2002/20/CE, del Parlament Europeu i del Consell, de 7 de març de 2002, relativa a l'autorització de xàrcies i servicis de comunicacions electròniques; la Directiva 2002/22/CE, del Parlament Europeu i del Consell, de 7 de març de 2002, relativa al servici universal i els drets dels usuaris en relació amb les xàrcies i els servicis de comunicacions electròniques; la Directiva 2002/19/CE, del Parlament Europeu i del Consell, de 7 de març de 2002, relativa a l'accés a les xàrcies de comunicacions electròniques i a la seua interconnexió; la Directiva 2002/58/CE, del Parlament Europeu i del Consell, de 12 de juliol de 2002, relativa al tractament de les dades personals i a la protecció de la intimitat en el sector de les comunicacions electròniques; la Directiva 2002/77/CE, de la Comissió, de 16 de setembre de 2002, relativa a la competència en els mercats de xàrcies i servicis de comunicacions electròniques, i, finalment, la Decisió núm. 676/2002/CE, del Parlament Europeu i del Consell, de 7 de març de 2002, sobre un marc regulador de la política de l'espectre radioelèctric en la Comunitat Europea. Per mitjà d'esta llei es traslladen les mencionades directives. Cal assenyalar que la Directiva 2002/58/CE es trasllada en la mesura que afecta les xàrcies i els servicis de comunicacions electròniques.

La nova regulació comunitària suposa un aprofundiment en els principis ja consagrats en la normativa anterior basats en un règim de lliure competència, la introducció de mecanismes correctors que garantisquen l'aparició i la viabilitat d'operadors diferents dels titulars de l'antic monopoli, la protecció dels drets dels usuaris, la mínima intervenció de l'Administració en el sector, el respecte de l'autonomia de les parts en les relacions entre operadors i la supervisió administrativa dels aspectes relacionats amb el servici públic, amb el domini públic i amb la defensa de la competència.

Esta llei, junt amb el seu necessari desplegament reglamentari, incorpora a l'ordenament jurídic espanyol el contingut de la normativa comunitària mencionada,